

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Gróf Krisztián Ügyvédi Iroda által képviselt II. rendű felperesnek a Bebesi Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. december 18. napján kelt 6.G.41.346/2018/21. számú ítélete ellen a II. rendű felperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 200.000 (kétszázezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A II. rendű felperes keresetében 11.209.665 forint és annak 2015. december 18. napjától a kifizetésig számított, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 301/A.§ (2) bekezdése szerinti kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest a régi Ptk. 536. § (1) bekezdése és 559. § (1)-(2) bekezdései alapján. Előadta, hogy a Jászberényben 2015. április 24. napján felrakott áru a külföldi rendeltetési helyére nem érkezett meg, az elveszettnek tekintendő áruval kapcsolatos kárt pedig megtérítette. A káreseményt az alperesnek bejelentette, az azonban a szerződés teljesítésétől elzárkózott.

II.

- [2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a biztosítás nem nyújtott fedezetet a perbeli esetre, a biztosított ugyanis fuvarozóként járt el.

III.

- [3] Az elsőfokú bíróság – a 29. sorszámú végzésével kijavított – ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 560.483 forint perköltséget.

III.1.

- [4] Tényként állapította meg, hogy a II. rendű felperes mint fuvarozó és az E.... Kft. mint megbízó között szerződés jött létre porszívók fuvarozására. A felrakodás ideje és helye 2015. április 24. napjának 11 órája volt Jászberényben, míg a lerakodásra 2015. április 27. napján 8 órakor kellett, hogy sor kerüljön Zágrábban; a felrakott áru azonban a rendeltetési helyre nem érkezett meg, elveszett.
- [5] A II. rendű felperes mint biztosított és az alperes mint biztosító között felelősségbiztosítási szerződés állt fenn a káresemény időpontjában a 2012. április 2. napján kelt FS 350166 számú biztosítási kötvény szerinti tartalommal, a kockázatviselés kezdete 2012. március 1. napja volt.

III.2.

- [6] Ítélete jogi indokolásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perben nem volt vitatott, hogy a felelősségbiztosítási szerződés a csatolt biztosítási kötvény szerinti tartalommal a káresemény bekövetkeztekor fennállt, valamint az sem, hogy a káresemény az áru elveszése folytán bekövetkezett.
- [7] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban Ptk.) 6:257. §-ára és 6:302. §-ára hivatkozva kiemelte, hogy a II. rendű felperes a megbízó részére kiállított visszaigazoláson a megbízást szállítmányozási megbízásként fogadta el, azonban a Transporeon elektronikus rendszerben adott 006932637 számú fuvarmegbízáson a II. rendű felperes fuvarozóként szerepelt. A II. rendű felperes az általa elfogadott megbízói tender feltételekre utalva a perben azt adta elő, hogy a megbízótól elnyert tender alapján fuvarozóként járt el, amely állítást az alperes nem vitatott, ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 163. § (2) bekezdése alapján való tényként fogadta el, hogy a Ptk. 6:257.§-a szerinti fuvarozási szerződés jött létre.
- [8] A régi Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint vizsgálva a szerződési nyilatkozatokat rögzítette, hogy a felek a biztosítási kötvény 1. oldala szerint „Egyedi szállítmányozói felelősségbiztosítás” elnevezéssel kötöttek szerződést; a kötvény 1. oldalának a)-f) pontjai meghatározták a biztosított tevékenységet, az 1-3. oldalakon pedig a felek felsorolták a biztosítási szerződésre alkalmazandó általános szerződési feltételeket, valamint az ezekhez kapcsolódó eltéréseket. Az a) és c) pontok rögzítették, hogy a biztosított tevékenység a szállítmányozó fő tevékenysége során a megbízónak okozott és a szállítmányozó szokásos melléktevékenységéből eredő károkozás, míg a többi pontban sem került említésre biztosított tevékenységként a fuvarozás. Rögzítette, hogy a kötvény szerint a biztosítási szerződés részévé vált többek között a „Szállítmányozói felelősség-biztosítás különös biztosítási feltételei” megnevezésű általános szerződési feltétel, amelynek egyes pontjaitól a felek a biztosítási kötvényben rögzített tartalommal eltértek. A kötvény 4. oldalán pedig a „Ha a szállítmányozó a küldeményben bekövetkezett kárért fuvarozóként felel, akkor az alábbi feltételek alapján érvényes a fedezet” szövegezésű alcím szerepelt, valamint ezen alcím alatt feltüntetésre került, hogy „Biztosítva vannak a szállítmányozóval szemben érvényesített mindazon kárigények, amely esetekben a biztosított fuvarozóként felel, de az általa igénybe vett első fuvarozó alvállalkozó (teljesítési segéd) – a biztosított előírása és ellenőrzése ellenére – CMR vagy BAF biztosítása révén, annak érvénytelensége, illetve nem léte vagy limitelgtelensége következtében a kár nem térül meg, és a fuvarozótól sem hajtható be peren kívül a keletkezett kár összege. A biztosított előírja a vele szerződésben lévő tényleges fuvarozók CMR vagy BAF biztosításának meglétét, a kockázatviselés érvényességét és díjjal rendezettségét. A fuvarozói hibából keletkezett károk megtérítése elsődlegesen a fuvarozó CMR vagy BAF biztosítása alapján történik.”
- [9] Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt arra, hogy a II. rendű felperes szállítmányozási és fuvarozási tevékenységgel üzletszerűen foglalkozó gazdasági társaság, amelynek tisztában kellett lennie azzal, hogy a szállítmányozás és a fuvarozás nem azonos tevékenység. A biztosítási kötvény tartalma, annak megnevezése, szerkezete, felépítése, megfogalmazása és szövegösszefüggései alapján megállapította, hogy helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a biztosított tevékenység a szállítmányozás és nem a fuvarozás volt. Erre utalt többek között a megnevezésén túl a „Szállítmányozói felelősség-biztosítás különös biztosítási feltételei” megnevezésű általános szerződési feltétel biztosítási kötvény szerinti eltérésekkel való beépítése a szerződésbe. Álláspontja szerint helytállóan fejtette ki az alperes, hogy a biztosítási kötvény 4. oldalán található alcím viszonya a biztosítási kötvény 1-3. oldalán található címekhez képest nem önálló, hanem speciális, vagyis ez a rész a szállítmányozói felelősségbiztosítást azokra az esetekre terjesztette ki, amikor a

szállítmányozási szerződésben résztvevő szállítmányozó a régi Ptk. 520. § (2) bekezdése vagy a Ptk. 6:307. § (1) bekezdése alapján, vagy akár más okból a küldeményben bekövetkezett kárért fuvarozóként felelt. Ebből egyértelműen kiderül, hogy a biztosítás a szállítmányozóval szemben érvényesített kárigényekre biztosít mögöttesen fedezetet, ugyanis a biztosítási kötvény értelmében a fuvarozói hibából keletkezett károk megtérítése elsődlegesen a fuvarozó és nem a szállítmányozó nemzetközi vagy belföldi áru fuvarozói felelősségbiztosítása alapján történt és csak ennek sikertelensége esetén kellett az alperesnek a perbeli biztosítás alapján a fuvarozói kárt megtérítenie.

- [10] Mindezekre tekintettel megállapította, hogy a biztosító fizetési kötelezettsége kizárólag a biztosítási szerződésben meghatározott biztosítási eseményre nézve állt fenn, a fuvarozási szerződéssel okozott károkra, mint biztosítási eseményre nem vonatkozott, ezért a keresetet elutasította.

IV.

- [11] Az ítélettel szemben a II. rendű felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte.
- [12] Fenntartotta, hogy a felek a perbeli esetben olyan komplex felelősségbiztosítási szerződést kötöttek, amely a szállítmányozási és fuvarozási tevékenységre egyaránt kiterjedt. Előrebocsátotta, hogy a peres felek jogviszonyára teljes egészében a régi Ptk.-t kellett alkalmazni, hiszen a biztosítási szerződés annak hatálya alatt jött létre. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a biztosítási eseményt a Ptk. rendelkezéseiből kívánta meghatározni. Miután a kötvény nem módosult és a felek a szerződéses viszonyukat nem helyezték a Ptk. hatálya alá, így a szállítmányozói és a fuvarozói tevékenység definíciója semmiképpen sem eredeztethető a Ptk. rendelkezéseiből. Azonban a régi Ptk.-ból sem, mivel a szerződés nem utalt arra, hogy a kötvény szerinti szállítmányozás, illetve fuvarozás, továbbá a „fuvarozóként felel” kitételeket a Ptk. szabályai alapján kell értelmezni. Kiemelte egyúttal, hogy abban az esetben, ha a régi Ptk. rendelkezéseiből kell kiindulni, a „fuvarozóként felel” kitétel megvalósulhat akkor is, ha fuvarozóként szerződött vagy fuvarozói felelősséget vállalt. A biztosítási kötvény nem határozta meg, hogy milyen típusú szerződéses viszonyban (fuvarozás vagy szállítmányozás) kellett eljárnia.
- [13] Amennyiben szállítmányozóként volt felelős, akkor a biztosítási kötvény 1-3. oldalának, amennyiben bármilyen okból a küldeményben bekövetkező kárért fuvarozóként felelt, akkor a biztosítási kötvény 4-6. oldalának szabályait kellett alkalmazni. Ezt támasztja alá a kötvény 4. oldalának szóhasználata („első fuvarozó alvállalkozó”), ugyanis egy szállítmányozónak nincsen alvállalkozója, kizárólag almegbízottja, alszállítványozója, valamint a „tényleges fuvarozók” kitétel, amelynek csak a fuvarozás körében lehet értelme, hiszen ez esetben a II. rendű felperes lenne a „szerződött fuvarozó” és alvállalkozói a „tényleges fuvarozók”.
- [14] A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (a továbbiakban: Bit) 166. § (2) és (6) bekezdése, valamint a régi Ptk. 205/A. §-a és 205/B. §-a alapján az alperes tájékoztatási kötelezettsége körében utalt arra, hogy megfelelő figyelemfelhívás a biztosító részéről nem volt, elmulasztotta a figyelmet felhívni arra, hogy a fedezeti kört jelentősen le kívánja szűkíteni.
- [15] Az elsőfokú bíróság egyebekben nem foglalkozott a felek között kialakult kárrendezési gyakorlattal sem, ugyanis a felek között érvényben volt, lényegében azonos tartalmú korábbi kötvény alapján 2012 márciusában, míg a jelenlegi kötvény alapján 2014 májusában is rendezte a károkat a biztosító a perbelivel megegyező esetekben. A felek között kialakult kárrendezési gyakorlat jelenti ugyanakkor a szerződés szerinti fedezetnek a felek által történő elsődleges értelmezését.

V.

- [16] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a perbeli káresemény kapcsán a II. rendű felperes fuvarozóként járt el, így a biztosítási szerződés hatálya nem terjed ki a perbeli káresemény kapcsán keletkezett károkra. A figyelemfelhívó tájékoztatás hiányára vonatkozó felperesi előadás körében előadta, mentesülésre az elsőfokú eljárás során nem hivatkoztak. A II. rendű felperes tévesen értékeli úgy a felek közötti biztosítási szerződést, hogy a biztosító jelentősen le kívánta volna szűkíteni a fedezeti kört. Ezen túlmenően hangsúlyozta, hogy a figyelemfelhívással kapcsolatos nyilatkozatok új hivatkozások, erre a II. rendű felperes az elsőfokú eljárásban utalást sem tett, így erre a fellebbezésében már nem hivatkozhat. A felek közötti kárrendezési gyakorlat kapcsán kiemelte, hogy a korábbi esetek a jelen eljárásban nem vizsgálhatók, ugyanis nem ismert és a jelen pernek sem tárgya a korábbi esetek tényállásának felderítése és annak vizsgálata, hogy azok a jelen biztosítási szerződés kockázatviselési időszakában következtek-e be vagy sem.

VI.

- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül a fellebbezésben előadott indokok alapján.

VII.

- [18] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

- [19] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla kiegészíti az alábbiakkal.
- [20] A perbeli, 2012. április 2. napján kelt biztosítási kötvény első oldala rögzítette a felek között létrejött szerződés elnevezését: „egyedi szállítmányozói felelősségbiztosítás”.
- [21] A biztosított tevékenységek az alábbiak voltak:
- a) a szállítmányozó törvényes felelőssége, a szállítmányozó fő tevékenysége – azaz a küldemény továbbításához szükséges fuvarozási és egyéb szerződések megkötése – során a megbízójának okozott károkra,
 - b) a vámhatóságok által kiszabott azon bírságokra, melyeket a szállítmányozóra a vámügynöki és vámközvetítői tevékenységével kapcsolatban a vámszabályok megszegése miatt szabtak ki,
 - c) a szállítványozó alábbiakban felsorolt szokásos melléktevékenységből eredő károkra:
 - az eszközberleti tevékenység, illetve ezen szolgáltatásoknak a megbízók részére történő biztosítása,
 - a szükséges biztosítások megkötése, ha erre megbízást kap,
 - a szállítványozás során szükségessé váló hatósági kezelések elvéggeztetése, iratok beszerzése,
 - d) a raktározási tevékenységből eredő kockázatokra,
 - e) raktározói, logisztikai tevékenység, melyhez kapcsolódóan fedezetbe vonható logisztikai szolgáltatások az alábbiak lehetnek: saját vagy bérelt raktárban végzett csomagolás, felcímkézés minőség-ellenőrzés, ki- és berakodás, árumozgatás, ha a szállítványozó ezen tevékenységét (a raktár üzemeltetését) a gyűjtőforgalomban továbbított áruk tárolása céljából, a szerződésen feltüntetett raktárban végzi, a gyűjtőforgalomban továbbított áruk tárolása, disztribúciós tevékenység, vámkezelés, bizonylatkezelés, közvetlenül befutó rendelésre vásárlói csomag összeállítása szoftverellenőrzéssel, konténer terminál működtetése, raktári szolgáltatás végzése megbízó raktárában anyagmozgatással, adatfeldolgozással és adatszolgáltatással, adóraktárban raktározási tevékenység.
 - f) a biztosító megtéríti – a szállítmány téves kiszolgálása esetében – az ugyanazon áru megfelelő

címre történő továbbításával, különösen annak újbóli légi feladásból eredő többletköltségeket.

- [22] A kötvény második oldala tartalmazta a kiegészítő feltételeket, záradékokat a szállítványozói felelősségbiztosításhoz, valamint a szállítványozói felelősségbiztosítás módosított különös biztosítási feltételeit.
- [23] A kötvény negyedik oldala tartalmazta azokat a feltételeket, amelyek alapján érvényes a fedezet akkor, ha a "szállítványozó a küldeményben bekövetkezett kárért fuvarozóként felel". E körben rögzítették továbbá, hogy biztosítva vannak a szállítványozóval szemben érvényesített mindazon kárigények, amely esetekben a biztosított fuvarozóként felel, de az általa igénybe vett első fuvarozó alvállalkozó (teljesítési segéd) – a biztosított előírása és ellenőrzése ellenére – CMR vagy BÁF biztosítása révén, annak érvénytelensége, illetve nem léte vagy limitelégtelensége következtében a kár nem térül meg, és a fuvarozótól sem hajtható be peren kívül a keletkezett kár összege. A biztosított előírja a vele szerződésben lévő tényleges fuvarozók CMR vagy BÁF biztosításának meglétét, a kockázatviselés érvényességét és díjjal rendezettségét.
- [24] A kártérítési limitek vonatkozásában pedig szerepeltették a szállítványozói felelősségbiztosítást, a vámügynöki, vámközvetítői tevékenységet, az I-III. számú záradékokat, a raktározott tevékenységből eredő kockázatokat és „fuvarozói felelősségi körben” okozott károkat. A díjszámítási alap a szállítványozói tevékenység tervezett éves bruttó árbevétele volt.

IX.

- [25] Az így kiegészített tényállásra tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és jogi indokaival egyetértett, a fellebbezésre figyelemmel emeli ki az alábbiakat.
- [26] Előrebocsátja az ítéletábra a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel, hogy a jogvita tárgyát az adott esetben nem a biztosító mentesülésének szabályai, szolgáltatása korlátozásának feltételei, vagy valamely kizárás, illetve a szokásos szerződési gyakorlattól való eltérő rendelkezések képezték, hanem az, hogy mi a biztosítási szerződés tartalma. Ebből következően megalapozatlanul hivatkozott a II. rendű felperes a Bit. 166. § (2) és (6) bekezdésében, valamint a régi Ptk. 205/A. és 205/B. §-aiban foglaltakra; az elsőfokú bíróság pedig a régi Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján helyesen vizsgálta a biztosítási kötvényben megjelenő perbeli szerződéses tartalmat.

IX.1.

- [27] A perbeli esetben a II. rendű felperes és a megbízója között – a perben nem vitatott módon – fuvarozási szerződés jött létre, ezzel összefüggésben kellett tehát állást foglalni abban a körben, hogy a bekövetkezett káresemény vonatkozásában az alperes a szolgáltatás teljesítésére köteles-e. Fellebbezésében tévesen érvelt azzal, hogy az elsőfokú bíróság a biztosítási eseményt a Ptk. rendelkezései alapján kívánta meghatározni. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság mind a Ptk., mind a régi Ptk. szabályait idézte arra vonatkozóan, hogy a szállítványozó a fuvarozás körében bekövetkezett kárért mely esetekben felel fuvarozó módjára, perdöntő jelentőséget azonban helyesen annak tulajdonított, hogy mi volt a biztosítási kötvény tartalma.
- [28] Tévesen hivatkozott a II. rendű felperes arra is, hogy a kötvény szerinti szállítványozással, illetve fuvarozással összefüggő fogalmakat, továbbá a "fuvarozóként felel" kitéltet nem a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseiből kellene levezetni. A fenti szerződések és ezeken belül a felek felelősségének szabályait ugyanis a biztosítási szerződés megkötésének időpontjában a régi Ptk. határozta meg, vagyis a biztosítási szerződésben is ezen szabályokból kellett kiindulni a feleknek, amikor meghatározták, mire terjed ki a felelősségbiztosítás. Kétségtelenül a "fuvarozóként felel"

meghatározás értelmezhető úgy is, hogy a biztosított fuvarozóként szerződött, de a fuvarozó károkozására a felelősségbiztosítás csak akkor terjedne ki, ha ez magából a biztosítási szerződésből következne, ez azonban az adott esetben a későbbiekben kifejtettek szerint nem áll fenn.

IX.2.

- [29] A biztosítási kötvényből kétséget kizáróan megállapítható az ítéltábla álláspontja szerint, hogy a felelősségbiztosítás mire terjedt ki, hiszen a szerződésre vonatkozó alapvető adatok után "egyedi szállítmányozói felelősségbiztosítás" cím alatt sorolja fel a kötvény a szerződési feltételeket. Ezt követően biztosított tevékenység cím alatt az a), b) és c) pontokban a szállítmányozói tevékenység jelenik meg és a d), f) és e) pontok sem utalnak fuvarozói tevékenységre. A kötvény a szerződés részeként egyebek mellett kiegészítő feltételeket, záradékokat jelöl meg a "szállítmányozói felelősségbiztosításhoz" kapcsolódóan; ezek között I. számú függelékként a Vagyonvédelmi szabályzatot a szállítmányozói felelősségbiztosításhoz, majd felsorolja, hogy a szállítmányozói felelősségbiztosítás különös biztosítási feltételei mennyiben módosulnak az adott esetben. Ebből is megállapítható, hogy mindig a szállítmányozáshoz kapcsolódó feltételeket érint.
- [30] A II. rendű felperes által hivatkozott negyedik oldaltól a kötvény alcíme azokat a feltételeket jelöli, amelyek arra az esetre irányadók "ha a szállítmányozó a küldeményben bekövetkezett kárért fuvarozóként felel".
- [31] A régi Ptk. 520. § (1) bekezdése értelmében a szállítványozó szállítványozási tevékenysége körében a küldeményben bekövetkezett kárért fuvarozó módjára, más kárért az általános szabályok szerint felel. A (2) bekezdés tartalmazza azon eseteket, amikor kivételesen a fuvarozás körében bekövetkezett kárért is felel, éspedig fuvarozó módjára.
- [32] A régi Ptk. rendelkezéseiből egyértelműen következik, hogy a szállítványozó a megbízója felé meghatározott esetekben, illetve körben fuvarozó módjára felel. Nyilvánvalóan ezen megkülönböztetéshez igazodnak a kötvényben a negyedik oldaltól kezdődően írt szerződési feltételek, amelyek azt határozzák meg, hogy ilyen esetben mire terjed ki a biztosítási fedezet. A szállítványozási szerződés fogalmából eredően a szállítványozó jogosult a fuvarozó kiválasztására. Ebben az esetben a kiválasztott fuvarozó valóban nem alvállalkozónak minősül, önmagában azonban ez a körülmény nem támasztja alá, hogy a felelősségbiztosítás a fuvarozási tevékenységre is kiterjedne. Különösen arra tekintettel, hogy a kötvényben szerepelnek a fuvarozói kör kiválasztásának szabályai, ezek között az, hogy a vállalkozó felelősségbiztosításának meglétéről és érvényességéről a biztosítottnak meg kell győződnie és azon kárigények biztosítottak, amelyek a vállalkozó biztosítása révén nem térülnek meg, továbbá a kár a fuvarozótól sem hajtható be. A kötvény fuvarozásra vonatkozó részei mindig a biztosítottal kapcsolatban álló, illetve leendő fuvarozóról vagy vállalkozóról szólnak (és ezen vállalkozó, illetve fuvarozó felelősségbiztosításáról), nem pedig a II. rendű felperes mint biztosított, illetve fuvarozó felelősségbiztosításáról. A kötvény végén szerepeltetett kártérítési limitek is a szállítványozói felelősségbiztosítás esetében alkalmazandó összeget, majd egyebek mellett a fuvarozói „felelősségi körben” okozott károkra nézve meghatározott összeget határozzák meg.
- [33] A fellebbezés érvelésével szemben a fentiek szerint a biztosítási kötvény kifejezetten tartalmazta, hogy a II. rendű felperes szállítványozási szerződése vonatkozásában áll fenn a biztosító helytállási kötelezettsége. Az ítéltábla ezért maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróságnak a kereset alaptalanságával kapcsolatosan kifejtett jogi álláspontját. Csupán megjegyzi a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel, hogy a perbeli jogvita eldöntésénél nem a felek korábbi megállapodásának és az ahhoz kapcsolódó kárrendezési „gyakorlatnak” volt jelentősége (arra is tekintettel, hogy két

esetet említ a fellebbezés összességében és a kötvények szövegezése eltért a II. rendű felperes szerint is), hanem a kár bekövetkezésekor közöttük fennálló szerződéses tartalomnak, ezért a II. rendű felperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy korábban hasonló esetekben az alperes megfizette az általa rendezett kárt.

- [34] Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

X.

- [35] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárás során felmerült költségét a II. rendű felperes maga viseli, köteles továbbá a régi Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amely a képviselőt ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjából állt. A munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdésében foglaltakra figyelemmel állapította meg az ítélet tábla – az általános forgalmi adóval növelten – mérsékelt összegben a jogorvoslati eljárás kisebb munkaterhére, az annak során kifejtett képviselői tevékenységre tekintettel.

Budapest, 2020. december 3.

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
bíró

. Molnár József s. k.
bíró

előadó